

Potem jej oče pismo zganejo in zapečatijo. Ivanka bi ga rada sama nesla na pošto. Po kosilu gre z materjo v trg, kjer ga vrže v nabiralnik za liste, a mati jej morajo povedati, kdaj ga bodo gospod učitelj dobili.

„I kaj bodo neki rekli? Ali bodo spoznali, da je od mene? Ali še poznajo moje pisanje? Bodo li veseli? Ali sem vse dobro in brez pogrška spisala?“

Res je, da bodo veseli. In kako bi jih tudi ne veselila ljubezen in hvaležnost nedolžnega otroka! S čim se pač more učenec ali učenka svojemu učitelju hvaležnejšega izkazati, ako ne s pravim spoštovanjem, ljubeznijo in hvaležnostjo, ki jo imata do njega?

Minulo je več let, a gospod učitelj še niso pozabili svoje pridne učenke. Večkrat vprašajo po njej. Vsi jo hvalijo in to jim je najdražje plačilo za trud in odgojo pridne Ivanke.

(Iz „Češčine“ preložil R. K.)

—*—

P o z i m i .

I.

Na veji ledenej, glej! ptiček sedi
In žalostno pesen prepéva,
Trepeče teló mu, nožice šibé,
V očesci pa sólza mu séva.

Oj ptiček moj drobni, ubožec ti moj!
Pač vem, kaj srcé ti razríva;
Oj dobro uméjem prebrítko solzó,
Ki jasno okó ti zalíva.

Izgubil si bratee, ki šli so od tod
V gorkejšé in južne dežele;
Čez hribe, doline, čez góro in brég
Peváje si písní vesele.

In sam sedàj tukaj na veji sediš,
Zmrzuješ, gladuješ sirôta;
Nestaje ti hrane, odeje gorké,
Ne greje te solčna gorkôta.

Raz vejo ledeno čez snežni tjà dól
Očesce obračáš solzéce;
Rad šel bi za bratci — pa vzlét ti ni dan,
Ker mráza vsak ud ti trepéce.

Oj ptiček moj drobni, ubožec ti moj,
Sirôta takó zapušcéna! —
Veselja učakal tu zunaj ne boš,
Da zemlja bo spet prerójena.

Če boljšega varstva kot snežno drevó
Ne najdeš si skôraj, o ptiček!
Nestalo te bode od mráza — gládú
Vže jutri lehkó si — mrliček.

A. Pin.

II.

Na zemljo padel beli sneg,
Pokril dolino, góro, brég,
Drevesca vsa snežena so,
Snežena in ledena so.

Od streh pa svéčice visé
Kot démanti lepó blesté,
Povsod je kinč, povsod je kras
Še lepši kot vzpomládni čas.

Pa nekaj še krasnéjše je,
Krasnéjše in miléjše je,
To se blestí, to lesketá
Še bolj kot zvézdica nebá.

Otrok! ti vprašáš: „Kaj je to?
Je-lí srebró, je-lí zlató?“
Odgovor kratek je za-té:
„Nedolžno tvoje je srcé!“

A. Pin.

—*—